

na výmaz poznámky pořadí, ježto poznámka byla povolena s platností do 17. března 1932, tímto dnem pozbyla účinnosti, jež nemůže býti prodloužena poznámkou zahájení rozepře.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolací stížnost vytýká neprávem, že jest napadené usnesení nepravé a protizákonné. Podle jasného doslovu ustanovení § 55 knih. zák. pozbývá poznámka pořadí účinnosti, jde-li o zástavní právo, které má býti zřízeno, uplynutím roku od jejího povolení. Že tato poznámka pozbývá uplynutím roční lhůty účinnosti, zdůraznil zákon ještě v § 58 knih. zák., podle něhož, nepodá-li se žádost za zápis práva před koncem stanovené lhůty, stane se poznámka bezúčinnou a jest jí z úřední povinnosti vymazati. Z těchto ustanovení zákona, jakož z ustanovení § 81 třetí odstavec knih. zák., podle něhož nelze lhůtu stanovenou v § 55 knih. zákona prodloužiti, vyplývá zřejmě, že jest vyloučeno jakékoliv přerušení této lhůty, které proto nemohlo nastati ani tím, že procesní soud povolil poznámku zahájení rozepře o poznámce pořadí.

Čís. 11857.

Nelze napadati rekuresem každé usnesení odvolacího soudu stížené zmatečností, nýbrž rekurs jest přípustný jen v případech § 519 čís. 1 až 3 c. ř. s. Nelze se dovolávati § 519 čís. 2 c. ř. s., nevyslovil-li odvolací soud zmatečnost a neodmítl-li žalobu, nýbrž odkázal-li věc k dalšímu jednání a k novému rozhodnutí.

(Rozh. ze dne 2. září 1932, R II 295/32.)

Procesní soud první stolice zamítl žalobu. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvnímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud odmítl rekurs žalovaného.

Důvody:

Napadeno jest usnesení odvolacího soudu vydané za odvolacího řízení. Proti takovým usnesením připouští se rekurs jen v případech uvedených v § 519 pod čís. 1. až 3. c. ř. s. Nelze tedy rekuresem bráti v odpor každé usnesení odvolacího soudu stížené zmatečností a zejména to nelze vyvozovati z povšedního ustanovení § 514 druhý odstavec c. ř. s., že rekuresem mohou býti brána v odpor usnesení zejména také z důvodů uvedených v § 477 c. ř. s., ano právo k rekursu proti usnesením odvolacího soudu výše uvedeným jest v § 519 c. ř. s., upraveno zvlášť. Jinak netvrdí ani sám rekurent, že jde o výjimku § 519 čís. 1 nebo čís. 3 c. ř. s., a neprávem odkazuje na případ § 519 čís. 2 c. ř. s., an odvolací soud napadeným usnesením nevyřkl zmatečnost a neodmítl žalobu, nýbrž odkázal věc k dalšímu jednání a k vynesení rozsudku. Rekurs jest tudíž nepřipustný a byl proto odmítnut.